

## ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.  
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.  
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

## Invitare de abonament

la

## „TRIBUNA“.

Cu 1 Iulie v. 1896 încep  
noue abonamente lunare, cuar-  
tale, semestrale și anuale.Domnii abonenti sunt rugați  
a grăbi cu reînnoirea abonamen-  
telor lor, pentru regulata expediție  
a foil.Abonamentele se fac prin  
mandate postale și numai pentru  
un timp, oare începe ou prima și  
se termină ou ultima lună, după  
stilul vechiu.Abonamentu anual costă . . . 14 fl. — cr.  
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.  
Abonamentul triunar . . . 3 fl. 50 cr.  
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-  
nenti, ca adresele să fie însemnate  
oât se poate de corect și legibil.  
Domnii abonenti vechi sunt ru-  
gați a lipi pe mandatul postal  
adresa tipărită dela fășile, în  
oare li-s'a trimis „Tribuna“ până  
acum.

## Administrațiunea.

## SEMNE RELE.

Din Lipova ni-s'a scris, că preoții  
români Terentie Oprean, George Botta și  
Maleșu au luat atitudine în alegerea de  
deputat, ce urmează a se face acolo, sus-  
ținând candidatura lui Lázár Ernő în  
contra lui Görgey Gyula.E drept că părintele Terentie Oprean,  
care a luat inițiativa în acest act de cor-  
teșie „patriotică“, încearcă să se justi-  
fice; dar, scușându-se, mai rău se acasă.E tot atât de drept, că părintele  
George Botta zice, că n'a făcut decât un  
act de gentileță și de curtoasie colegială  
față de părintele Terentie Oprean; dar  
acesta nu e un motiv serios, când e  
vorba de a călca hotărârile conferențelor  
noastre naționale și a urma o linie de  
purtaie contrară politice de pasivitate,  
pe care poporul românesc a adoptat-o în  
impregiurările actuale.

## FOIȚA „TRIBUNEI“.

## ROMÂNII.

## O caracterizare

de

Adam Müller-Guttenbrunn.

(Urmare și fine.)

— Obiceiuri la nuntă. —

Dintre datinele și obiceiurile interesante  
ale Românilor din Bănăt voi să amintesc încă  
cele dela nuntă.Românii se însoară foarte de timpuriu,  
fiorul cu 18 — fata cu 12 ani (? Trad.);  
libera voe a fiorului este respectată nu mai  
puțin decât o lege; el are dreptul ca să ră-  
pească cu forța pe fata care i-s' a deneagă.  
Cu mai puțin considerații sunt față de sen-  
timentele fetei. Dacă un june iubește o fată  
și vrea să o aibă de nevastă — el spune  
simplu acest lucru părinților sei; aceștia se  
duc apoi la părinții alesei și spun acelora do-  
rința fiului lor; dar aceasta nu în forma unei  
pețiri cum acesta este obiceiul la popoarele  
civilizate. Părinții pețitori oferă părinților  
fetei o anumită sumă de bani pentru fata ace-  
lora — și dacă după oare-care țirguială se  
învoiesc, ei merg împreună la popa ori la no-  
tarul care face contractul de căsătorie. În  
decurs de 14 zile poate să se țină nunta,  
sau cel mult în o lună, dar la Români drept-  
credincioși întotdeauna trebuie să se facă cere-  
monia bisericească.E în sfârșit tot atât de adevărat că  
suntem încă în așteptarea lămuririi pă-  
rintelui Maleșu din Belotinț; dar a  
priori putem spune, că ori-care ar fi mo-  
tivele ce l-au determinat la pasul acela,  
motivele nu pot fi valabile, când e vorba  
de a se justifica o ținută contrară poli-  
tice stabilite de un popor întreg, prin  
representații sei la conferențele naționale.Eată dar' trei preoți pe calea rătă-  
cirii. Și dacă ei ar fi singuri, treacă-  
meargă; dar' nu! Ei atrag după ei pe  
aceiași cale poporul de sub păstoria  
lor, pe care sunt datori să-l lumineze  
și să-l conducă în spiritul solidarității  
naționale, ear' nu să-l mistifice și să-l  
seducă la acțiuni rele, la nedisciplină, la  
anarchie.

Alt cas:

„Budapesti Hirlop“ scrie că fișpa-  
nul comitatului Sătmár, Simontsits Béla,  
mergând la Bicsád, în țeara Oașului, pen-  
tru a asista la inaugurarea unui monu-  
ment ridicat în amintirea mileniului,  
„Valachii“ din comunele pe unde a tre-  
cut i-au făcut o primire demonstrativă  
din cele mai simpatice, și că la Negrilești  
l-a întâmpinat un banderiu, ear' preotul  
Atanasie Demian l-a salutat prin o vor-  
bire, în care a angajat iubirea necondi-  
ționată a poporului românesc și atașamen-  
tul seu la patria „maghiară“.Până acum noi nu avem lămuriri  
directe, dar' nici părințele Demian n'a  
protestat încă în contra acestor afirma-  
țiuni ale foil maghiare, care ar fi de  
ajuns, ca să-l facă odată pentru totdea-  
una odios în ochii Românilor.

Un al treilea cas:

Din comuna Sămbăta-de-jos primim  
știrea, că ministrul de agricultură Darányi  
Ignác, făcând o călătorie în părțile ace-  
lea, „a fost viu aplaudat și primit ser-  
bătorește de poporul român oltean“.Raportorul adaugă: „În comuna  
Voila i-s'a ridicat poartă verde de onoare;  
țeranul Iosif Borza l-a primit cu o vor-  
bire foarte acomodată, la care ministrul  
a răspuns foarte afabil; în comuna Săm-  
băta-de-jos întreg poporul i-a eșit întru  
întîmpinare, în frunte cu preotul și a fost  
viu aclamat; tot asemenea a fost primit  
la toate stațiunile drumului ferat“.Și cine credeți, că e raportorul no-  
stru de ocaziune? — N. Albani, învățător  
la școala de stat din Sămbăta-de-jos, Ro-  
mân de origine, dar' Român din aceia,  
cari nu găsesc un cuvânt de indignare și  
de revoltă sufletească la atâta slugărnicie  
din partea celor cari pe seama Româ-  
nilor trăesc, pentru-ca să dea adversa-  
rilor lor aceste teribile arme în contra lor,ci încheie pur și simplu raportul seu cu  
vorbele: „Ministrul va duce o frumoasă  
și plăcută impresiune dela bunul nostru  
popor român“.Evident, un proces de descompunere  
se operează în deprinderile noastre la  
disciplină și în sentimentele noastre na-  
ționale, neclintite în țaria lor până acum.Am avut trădători și oameni de ni-  
mic în toate vremurile, după-cum am  
avut și eroi și martiri ai cauzei naționale.  
Dar' acum o școală rea și periculoasă  
tinde a se afirma, școală pe care ele-  
mentele cinstite ale neamului nostru au  
datoria de a o stavili la timp și a o sdrobi  
încă în germene.Acei cari calcă hotărârile conferen-  
țelor naționale și mistifică și seduce po-  
porul, trebuiesc stigmatizați ca niște tră-  
dători, pentru-ca lumea să se ferească  
de ei ca de niște ciușăți periculoși.  
Trebuie să li-se facă imposibil accesul în  
societatea bună românească; trebuie să  
prevenim poporul, — într'adevăr bun și  
de bună credință, — ca să nu fie mo-  
lipsit de câțiva mititeluși de suflet, cari  
nu pot pune interesele poporului lor mai  
presus de interesele lor personale.Acești domni trebuie să afle că mai  
la urmă lor le e iertat să facă ce vor  
cu votul lor, pe care îl pot da chiar  
dușmanilor nostri, dacă numai la atâta  
fi slujește capul și dacă numai atâta  
sentiment românesc încapă în inimile lor.  
Ceea-ce însă nu le e iertat s'o facă este  
ca se ducă și pe alții în rătăcire; și în con-  
tra acestei apucături oamenii de bine tre-  
buie să se impotrivească din toate puterile.Un cuvânt să ne fie iertat a spune  
și „intelenței“ noastre.Când lucrurile stau așa, solidaritatea  
tuturor oamenilor cu durere de inimă  
pentru interesele poporului se impune.  
Ne facem însă noi totdeauna și pe de-  
plin datoria? Punem numai întrebarea.  
Se vor găsi de sigur mulți cari nu vor  
răspunde afirmativ, fără de nici o rezervă,  
ci vor recunoaște că pierdem mult timp  
prețios în căutarea distincțiilor principale  
superfine și motivelor personale contesta-  
bile care ne deosebesc, fără a ne gândi  
cât de mari și de puternice sunt moti-  
vele ce s'ar cuveni să ne unească.Poporul a cristalisat în următoarele  
vorbe obiceiul acesta de a ne ocupa de  
lucruri mici și neînsemnate, când interese  
mari reclamă în altă direcție toată acti-  
vitatea noastră, tot ce e mai bun în noi:Teara geme de Tatai,  
Vodă bea cu lăutari.Să facem, pentru Dzeu, să nu ni-se  
poată spune, cu drept cuvânt, așa ceva.Să facem ca iubirea noastră de neam să  
se afle la înălțimea greutăților situației  
și încercărilor la care e pusă, căci nu-  
mai așa vom impune transfulgilor și celor  
cari stau nehotărâți și vom face să înce-  
teze odată aceste rușini naționale.Sașii prigoși. „Kronstädter Zei-  
tung“ primește din Mediaș o telegramă pri-  
vată, care anunță, că guvernul a oprit pe  
Sași a se consulta asupra sărbătoririi memo-  
rii eroului național Stefan Ludwig Roth.  
Reuniunile săsești de gimnastică se întruni-  
seră Duminică în Mediaș la sărberea lor  
anuală, și cu acest privilegiu au luat în ordinea  
de zi și consultarea amintită. Poliția însă, la  
ordinul fișpanului, a șters acest punct dela or-  
dinea de zi. Stefan Ludwig Roth a  
fost la Sași aproape cea-ce lăncu a fost la  
noi. S'a născut la anul 1796 — era deci să  
sărbaze aniversarea de o sută de ani a naș-  
terii sale — și i-s'a câștigat merite neperi-  
toare pentru Sași, îndeosebi în timpul redeș-  
teptării generale a popoarelor subjugate din  
Ungaria, pe timpul revoluțiunii din 1848.  
În anul 1848 s'a luptat alături cu cetele  
române pentru Austriaci și a fost împușcat  
din partea Ungurilor la Mediaș, unde Sașii  
i-au ridicat un monument frumos.Cunoscând deci guvernul principiile de  
cari acest bărbat providențial al Sașilor a  
fost condus, e ușor de explicat, dacă oprește  
o adunare menită să sărbaze memoria lui.  
Și ce se vezi, oprirea se întâmplă în ciuda  
pactului ocult ce există între deputații sași  
și guvern.Oprirea acestei sărbări se poate ascrie  
și campaniei pornite de către Sașii verzi în  
contra acestui pact și este deci un deja fu-  
rios început al răsunării guvernului, sau mai  
mult o amenințare, pentru cazul că Sașii vor  
decide eșirarea lor din partidul guvernului și  
vor părăsi politica lor oportunistă discre-  
ditată.Amenințarea, adevărat lovitura aceasta a  
guvernului va înfricoșa de sigur inimile timi-  
zilor conducători, dar' își va avea și efectul  
favorabil la cei-ce se ved jigniți în sentimentul  
lor de pietate și venerațiune față de acel  
bărbat, care s'a luptat pentru tron și patrie.Acest ordin de opreliște va influența de  
sigur și dispoziția la întrunirile proxime ale  
comitetului național-săseș, convocat deja în  
„Tageblatt“-ul din Sibiu.Am anunțat în diferite rânduri, că Sașii  
reclamă pe toată linia ținerea Sachs-sentag-ului,  
am spus că s'a svonit, că guvernul ar fi oprit  
și ținerea Sachs-sentag-ului. La insistența unei  
majorități a Sașilor s'a conchiet deci pe zi-  
lele proxime comitetul, care va avea să deli-  
bereze în chestiune.

## INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.  
a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.  
Telefon Nr. 14.

Se prănumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază  
Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia“, soc pe acții.Comitetul desminte știrea,  
că Sachs-sentag-ular fi oprit de  
cătră guvern.După-cum vedem, Sașii stau în preajma  
unor acțiuni mari și serioase. Nu este însă  
indefereț, cari elemente vor pune aceste ac-  
țiuni la cale!Nou magnat. Bánffy continuă cu  
crearea de magnafi noi; se vede că îi place  
ocupația asta. Cel mai nou, a cărui creare  
e hotărâtă se numește Csemeghi Károly, con-  
siliier ministerial.De s'ar pute crea astfel și niște mini-  
stri cuminți și înțelepți, credem că Bánffy  
n'ar face propuneri.Avis. În zilele de 5—15 Iulie  
sunt expuse listele alegătorilor pe anul  
1897. Fiecare alegător are dreptul și  
datoria a vedea listele, pentru a se încre-  
dinta dacă e trecut în ele, și eventual a  
reclama dreptul seu. În comunele mari  
și orașe, listele sunt expuse la casa ora-  
șenească, la primărie; în comunele mai  
mici, la notar, între 2—6 ore după amiază  
își poate ori-și-cine copia listele. Contra  
ori-cărui alegător trecut sau lă-  
sat afară pe nedrept poate re-  
clama ori-și-cine; reclamațiunile în  
scris, netimbrate, sunt a se adresa la co-  
mitetul electoral central comitatens, prin  
antistia comunală, în comune mici prin  
notarul; cel-ce reclamează însă, se-și  
ceară adevăriniță, că a reclamat.Deși noi Românii aderenți ai parti-  
dului național ținem, și trebuie să ținem  
la pasivitate, totuși trebuie să ne susținem  
și asigurăm dreptul de alegători, pentru-că  
de acest drept avem lipsă și la alte oca-  
siuni, ear' nu numai la alegerile dietale!Ugrou. De când a îmbrățișat cauza  
votului universal, ni-se părea că Ugrou de-  
vine om politic mai serios decât până acum;  
mai ales în urma cuvântării sale rostite în  
ședința dela 3 Iunie, a dietei țerii, credeam  
că nu vrea să stea pe nivelul politic al „sam-  
sarului pentru toate trebile“, P á z m á n d y  
D é n e s.În această credință și începurăm a-i  
acorda activității lui politice mai multă aten-  
țiune. Astăzi am fi ispititi a-l taxa earăși  
numai după măsuratoarea ce o aplicăm poli-  
ticianilor a la „agentul călător“ al secțiunii  
maghiare a conferenței interparlamentare.Duminică trecută, Ugrou și cu câțiva  
partisani ai lui, au ținut în Canija-mare  
o adunare populară, unde și el a vorbit.  
Pe lângă unele lucruri bune, între cari și votul  
universal, combatând pe „cel mai netrebniccare de altfel se face cu frase tradiționale,  
se depărtează și oaspeții, și lasă tînăra pă-  
reche singură.A doua zi se dă de nou o masă, dar' nu  
iau parte decât popa, judele comunal și nă-  
nașul. Tînăra femeie șade acum între cei doi  
oaspeți și face onorurile doamnei de casă. La  
sfârșitul mesei vin cei de acasă ai miresei  
și-i aduc vestmintele și zestrea. Aceasta  
constă adese-ori din o vacă, câțiva porci sau  
o păreche frumoasă de boi, pentru-că Româ-  
nul din Bănăt în deosebire de Neamțul, care  
desprețuește boii greoi, umblă mai numai cu  
boi. Un cap de vită cu coarne — așa am  
auzit eu — trebuie să fie în zestre.Altcum sunt obiceiurile de nuntă în cazul,  
când mirii sînt din sate deosebite. Atunci  
prima masă se dă la părinții mirelui. A doua  
la ai miresei. De aceea înălținește omul așa  
de des câte un convoiu de nuntă românească  
pe drumul țerii. Atunci caii sînt impenați  
cu flori și cu frunze, ba poartă și clopoței;  
tînăra păreche poartă cunună de flori pe cap;  
oaspeții salută pe fiecare trecător închinându-i  
din „ciutura“ (plosca. Trad.) cu vin. Înapoi,  
în șireglă stau muzicanții, cari zic melodii ve-  
sele. Așa câte un convoiu, care trece pe aci ncolo  
cu un aspect bachantic lasă o impresiune mi-  
nunăță. Veselia aceasta esundență însă nu  
cuadreează de loc cu caracterul melancolic al  
Românilor.

Trad. Dr. E. D.

guvern" din câte le-a avut Ungaria până acum, Ugron s'a folosit și de următoarea frază:

"Nici odată naționalitățile în ceașă țeară nu au întărit astfel ca sub guvernul actual!...", vînd a-i impuși prin aceasta lui Bánffy, că cruță naționalitățile.

Serios, ori numai apucătură corteșească? Deocamdată înclinăm spre această din urmă versiune a mijloacelor de coteșire.

**Disolvarea parlamentului austriac.** Cetim în „Budapesti Hírlap” de azi: „Azi-noapte ni s'a comunicat următoarea știre telegrafică din Viena: „Din mai multe părți se confirmă știrea, că parlamentul austriac va fi dizolvat în Septembrie și imediat după aceea se vor fixa noile alegeri, pentru-ca parlamentul, care se va întruni de nou, să poată începe cu Ungaria tractările pactului”. Știrile despre disolvarea parlamentului maghiar au amorțit în zilele din urmă. Vestea de azi din Viena face din nou probabil, că în Octombrie totuși vor fi alegeri generale în Ungaria și că și în Ungaria un nou parlament va încheia pactul cu Austria.

„Fremdenblatt” desminte știrea de mai sus.

**Griji patriotice.** „Budapesti Hírlap” din 7 Iulie, ocupându-se în articolul de fond de „mişcări electorale”, vorbește despre decadența partidelor, dar se îngrijește și de alte lucruri. Eată ce zice între altele:

„E ciudată această neliniște și caracteristică și poate aceea e mai deosebit în ea, că pe când cea mai mare chestiune vitală a Ungariei, complicațiunile din Orient cresc din ce în ce și amenință din zi în zi pacea, de această nimenea nu se interesează. Altădată chestia bulgară sau bosniacă a adus în febre această țeară, pentru-că într'adevăr viitorul statului nostru și existența noastră națională depinde de la rezolvarea crizei orientale. Dar' atât sîntem de preocupați de propriile noastre nevoi, de pericolul material și financiar, ce izvorește din pactul economic cu Austria, conflictele noastre religioase și naționale au pînă într'atîta în societate, viața politică au turburat-o așa de mult, e așa de mare decadența partidelor parlamentare, e atât de multă resignarea și nemulțumirea, încât nici bucuriile și gloria sîrbării millonare n'au fost în stare să amuțescă spirital de partid”.

Vorbind apoi în deamănunt de multele adunări ce sînt tocmai acum, în sezonul mort, deputații diferitelor partide, foia ce-și dă aere grave de a fi cea mai cinstită, sfîrșește astfel:

„Aceste sînt triste presemne ale noilor alegeri. Îngrijorări privim înaintea, când la marile chestiuni ale pactului și la politica bisericească considerată ca sfîrșită, se mai adaugă chestia reformei parlamentare și a sufragiului universal, stătuirea administrației, chestia armatei și a naționalităților. Numai distrugătoare și disolvante chestii de ceață, pentru a căror rezolvare pașnică, vechile partide certe între olaltă sînt peste tot incapabile”.

Ce suspinuri crude în anul apoteosei milenare a chimerei arpadiane!

**Cu o iluzie patriotică mai puțin.** Ne aducem aminte că de domoli, că de resignați au fost anul acesta delegații ungari, când în comisiunea pentru armată, veni eărăși vorba despre „aspirațiunea națională” apponyistă, academia militară (a 3-a) în Ungaria, și încă cu limba de propunere maghiară. Știm deasemenea cum își bate ministrul de rășbel joc de „aspirațiunea” aceasta: planurile și devisurile pentru care s'a votat deja anul trecut un credit de 40.000 florini, nu sînt încă gata.

Rămânînd caraghios, s'ar fi mulțumit, deocamdată, și cu o nouă școală de cadeți. Nici asta nu o vor căpăta patrioții, căci o veste din Lemberg spune, că „foaia oficială anunță din Viena, că deja în Septembrie a. c. se va înființa în Lemberg o școală de cadeți, pentru care orașul de mult se întrepune”.

Așadar, încă o iluzie patriotică perdută. Vor veni și altele, așteptați numai puțin, și încă mult mai înfrîntătoare.

## Din Viena.

— Corespondența „Tribunei”. —

— 6 Iulie n.

**Partidul catolic** desăfură preluind în Austria o agitațiune energică. Actualmente se ține un congres catolic în Lemberg, la care iau parte mai mulți demnitari clericali, diferiți membri ai partidului național polonez, precum și mulți Ruteni. Se discută măsurile necesare spre a împiedeca agitațiunea radicalilor și anticlericalilor în Galizia. După congresul din Lemberg va avea loc un congres în Salzburg, în care se vor discuta chestiuni sociale și mijloace proprii a pa-

raliza mișcarea socialistă în regiunile alpestre. Încă un congres se va ține în Praga sau Brünn, spre a discuta reînființarea partidului catolic în Boemia.

— La 26 August se așteaptă sosirea Țarului și a Țarevnei la Viena. Programul detaliat al primirii nu s'a fixat încă, dar se știe, că vor avea loc două dineuri, unul în Schönbrunn și altul în Viena.

— În cursul lunii curente va avea loc o adunare a delegaților ruteni cu scopul de a numi o comisiune pentru noile alegeri.

— În ultima ședință a Landtagului din Austria-de-jos s'a propus de către Gregor Gregor excluderea Ovirelor dela alegeri atât active cât și pasive. Foile liberale se întrec în invective la adresa antisemitelor cu această ocaziune. „N. Fr. Presse” consacră un articol de fond dând o importanță exagerată acestei împrejurări. După-cum află „Correspondența vieneză” această propunere a făcut-o Gregor din propria inițiativă, așa că clubul antisemit din Landtag nu e responsabil de discursurile ținute cu această ocaziune de Gregor și Schneider.

— Ieri au avut loc mai multe întruniri ale mesteșugarilor tîmplari, atât meșteri cât și calfe. Cei dintîi sînt hotărîți a nu deschide atelierul, așa că 12.000 de lucrători vor fi luni fără de lucru.

## FEDERAȚIA BALCANICĂ.

Aproape în fiecare zi vine acum câte o știre mai mult sau mai puțin importantă, ori mai mult sau mai puțin sensibilă, despre federațiune, sau poate deocamdată mai precis: solidaritatea și alianța statelor balcanice. Și azi găsim corespondențe și depeși în foile vieneze, originale sau reproduse după ziarele din străinătate, care se ocupă de această afacere.

După-cum le vom vedea importanța le vom reproduce și noi, căci toate nu ne permite spațiul a le aduce și începem astfel cu aceea-ce am promis ieri, cu declarațiunile ministrului-president sîrbesc, Novaković, către corespondentul ziarului „Le Gaulois”. Eată aproape textual ce a zis Novaković:

„Situatiunea Sîrbiei nu a fost nici-cînd atât de decisivă, cum e în timpul de acum. Am ajuns pînă acolo, că putem trage deja consecuențele experimentărilor și experiențelor făcute în decurs de optzeci de ani”. — Vorbind apoi despre raporturile în care Sîrbia a căutat să stea cu Austro-Ungaria începînd dela congresul din Berlin, zice că: O seamă de vreme dîșii au dorit dela vecinii din nemillocita apropiere (dela Austro-Ungaria) să le fie nași în progresul ce voiau să-l facă, „dar” — continuă ministrul — Austria nu a știut satisface așteptările noastre. Cu mii de mijloace mîrunțele s'a silit să ne matereze. Prin convențiunile comerciale a pus pedeci în calea progresului nostru economic. În anul trecut de es. cu 9 milioane ne-a păgubit în exportul de rîmători al nostru. În mijlocul volnicărilor atacuri îndreptate contra demnității noastre naționale și a îndreptății noastre ambițiuni, nu ne-am putut păstra speranțele. Deși Austria ne tractează brusc, Sîrbia totuși nu voeste să rumpă total cu ea. Politica noastră nu e politică de certe. Noi ne dăm silința să trăim în cea mai bună prietenie cu toate statele și astfel să pășim înainte pe calea progresului. Dar' ceea-ce ieri era, astăzi nu mai este. Sentimentul național nu poate fi surprins, și dacă gândurile noastre acum se îndreaptă spre alte puncte de vedere, aceasta nu poate surprinde pe nimenea și nu poate jigni pe nimenea. În aceasta privință trebuie să facem alegere din două modalități ale politicii noastre, și ambele modalități ne îndrumă spre Rusia. Sentimentul slav ne atrage inima spre imperiul Țarului, ear' rezonul politic tot mai mult ne împinge spre Rusia. Principele Mihail încă la 1868 se născu și neasecă statele balcanice grupate în giurul mării împărății. Principele Mihail nu 'și-a putut realiza dorința, dar' acum, după eră luptelor înverșunate, nu mai există nici o pedecă și putem relua eărăși firul... Nu recurgem la represalii, ca să ne apărăm; Sîrbia un singur punct caută, unde să-și înfișă ancora. Acum vom să ne emancipăm și pe terenul economic. Prin bunăvoința puternicului imperiu, care e amic al Franței, putem să valorisăm produsele noastre economice așa după-cum merită. Și cu Franța putem să intrăm în concesiuni economice; peste Salonic pot să ajungă poamele, bucatele și vitele noastre până la Marsilia, și dacă vom afla bunăvoință de cît, calea aceasta poate deveni foarte prețioasă pentru interesele noastre. — Când ne apropiem de Rusia, ajungem mai aproape și de Franța. — Vieșta croiește politica corectă”.

Din Sofia încă sînt de înregistrat mai multe știri, care vorcesc ori direct despre alianță, ori cel puțin de aversiu-

nea, aproape dușmănia popoarelor balcanice contra monarhiei noastre.

Astfel spre pildă ziarul guvernamental „Dnevni Novini” consideră chestiunea înființării unei alianțe a statelor slave balcanice „ca rezolvată”. Apoi scrie:

„Cu prilegiul întîlnirii în Sofia a celor trei domnitori ai statelor slave balcanice, principele Nikita, regele Alexandru și prințul Ferdinand, alianța va fi încheiată în toată a ei formă. Conducătorul alianței este principele Montenegrului. Tendința alianței este: apărarea cu mijloace pacifice a actualelor granițe ale acestor state și ale intereselor lor. Chestiunea macedoneană este exclusă, dar' nu încape îndoială, că alianța va pune la cale la timpul potrivit rezolvarea și acestei chestiuni, pe baza respectării drepturilor fiecărui membru al alianței. Înființarea ligei se întîmplă sub ocrotirea Rusiei. Turcia nu trebuie să fie cu neîncredere față cu liga. Celelalte state balcanice pot să intre și ele, vor fi bine văzute”.

Am reprodus spusele ziarului bulgar după depeșa lui „N. Fr. Presse”.

„P. Lloyd” dela 7 Iulie publică o corespondență originală tot din Sofia, în care corespondentul spune, că toate încercările întru încheierea unei convențiuni comerciale între Austro-Ungaria și Bulgaria sînt zădărnice, căci „toți (în Sofia) voesc răboiu vamal”.

Vom aduce mâne unele amănunte din corespondență.

## Cronică politică.

### Linistirea Cretei.

Consulul grecesc din Canea a trimis 15 notabili în diferite districte din Creta cu instrucțiunea de a liniști poporațiunea și a îndupleca pe reprezentanți a veni la Canea și a participa la adunarea generală națională, convocată de noul guvernor Georgi-Pașa.

### Situatiunea în Italia.

Situatiunea politică e atât de critică, încât căderea ministerului e probabilă. Între Rudini și Ricotti au avut loc serioase diferențe din cauza discursului ținut de curînd în parlament de către Rudini. În contra proiectului militar adus de Ricotti e și regele Italiei. Azi se ține o întrunire a ministrilor, în care se va decide de aceste chestiuni.

### Socialiștii germani.

Cu alegerea socialistului Kunert în camera germană, se urcă numărul social-democraților la 48. Azi e partidul socialist al puterii în cameră, în ceea-ce privește numărul. Centrul numără 99, partidul conservativ 60, național-liberal 50 și cel social-democrat 48.

### Jidovii în Rusia.

Ministrul de interne a permis, până la decretarea unui nou ordin, israeliților străini fără deosebire de profesiune, liberă intrare în teritoriul rusesc. Pasaporturile călătorilor, trebuie să fie vîdate de consulul rusesc, după autorizare din partea ministerului de interne.

### Spaniolii la Cuba.

În luna Septembrie pleacă un corp de 4000 de soldați la Cuba. Transportul va avea loc pe 20 de vapoare transatlantice. Porturile de îmbarcare vor fi Barcelona, Coruna, Cadix și Santander.

### Împrumutul Rusiei.

Șeful casei Mendelssohn a sosit aci și a fost primit de ministrul de finance. Guvernul rusesc dorește a contracta un împrumut de vre-o 400 de milioane ruble spre regularizarea definitivă a valutei amnată cu ocaziunea încoronării.

## REVISTA PRESEI.

### Presa română.

„Gazeta Transilvaniei” (nr. 140) scrie sub titlul „Dascălii Maghiariei” un prim-articol despre actualul congres didactic maghiar, arătînd că de covîșitor a fost aici spiritul șovinistic, care a strălucit în vorbirile tuturor oratorilor. „Gazeta” amintește îndeebi discursul lui Wlassics, care a accentuat ca (faptă supremă a învățămîntului) „idea de stat” și discursul vicepreședintelui camerei, Berzeviciy pentru „școala unitară” națională.

Eclar, — se spune în articol — că oamenii congresului nu sînt decît erozii politice de instrucțiune a guvernului „liberal” maghiar, care vră să facă și cu școalele ceea-ce a făcut în chestiunea reformelor bisericești. Acești oameni, cari s'au băgat în serviciul guvernului, mai sînt însă și propagandurii înfricoșatului răboiu de rasă ce tînde a-l deslănța pînă în ultimele sale consecințe nesocotita politică de instrucțiune a șovinilor dela putere”.

Dar' numai o singură idee unitară — încheie „Gazeta” — este posibilă și poate avea

viitor în acest stat: ideea de a uni și înfrăți toate popoarele lui prin egala îndreptățire națională”.

„Drăptatea” (nr. 140) încă scrie la primul loc despre „Congresul școlar maghiar”, susținînd, că și acesta în loc de a lucra pentru adevăratul progres cultural al tuturor popoarelor țerii, are drept scop numai: maghiarizarea.

„Era un timp — termină articolul — când o lingvistică legendă ne cânta la urechiă că elementul român și cel maghiar sînt avasate unul la altul... Mulți ani ne-a ținut ameiți de cap această legendă. Politica de azi a stăpînirii Maghiarilor lucră din răspuțeri și pe toate terenurile ca să ne trezească din acea beție. Congresul de sub întrebare îi face viri acestei tendințe de trezire. Doară, doară se vor trezi toți Românii”.

### Presa străină.

## „Le Temps”

și

### Milleniul maghiar.

„Le Temps”, marele organ parisian, a publicat acum câteva zile, apropos de milleniul maghiar, un articol, care e o grozavă ofensă în contra marilor tradițiuni liberale, a căror Franța a fost și este învîțătoare Europei.

Acest articol e dela început pînă la sfîrșit o apologie Maghiarilor, pe cari „Temps” cu marea noastră surprindere îi identifică cu Ungaria și a provocat un răspuns foarte frumos din partea ziarului triestin: „Il Pensiero Slavo”.

Ungaria și Maghiarii — observă „Pensiero Slavo” — sînt în articolul lui „Temps” două concepte, cari se echivalează. Și urmează:

„Temps” uită poate, că Maghiarii formează minoritatea în Ungaria și că, afară de ei, sînt și Românii, Slovaci, Sîrbii, cari toți protestează contra milleniului maghiar; căci — ar trebui ca „Temps” să știe — nu numai antisemiții au luat o îndrumare ostilă față cu sîrbăria milleniului, dar' toți Românii și Slavii căți sînt în monarhia austro-ungară și afară au protestat în contra lor.

„Simpatiiile maghiare ale lui „Temps” merg așa departe, că să asimileze marile sîrbări din Moscva cu comediile din Budapesta și să numească Ruși și Maghiari două mari popoare. Am face prea multă onoare Maghiarilor, dacă am voi a discuta serios această asimilare, în contra căreia protestează sus și tare expozițiunea maghiară, care este o adevărată parodie; cea mai miseră vîzută pînă acum în Europa. Slavii în general și Rușii în particular, spre a nu se simți insultați prin asimilarea lui „Temps”, trebuie să facă o mare efortare și să țină compt de intențiunile sale, cari de sigur n'au fost acele de a-i ofensa cu malicie. Și cum e de crezut ca „Temps”, un ziar așa de serios, a voit cu intențiune să asimileze marele popor rus, popor cu viitor, cu un popor micuț, care este în agonia morții și care prin sîrbăria millenară face ultimele sale efortări de a da semne de viață?”

„Noi, cari urmărim cu atențiune articolul lui „Temps”, știm că el are de obicei de a convalida toate afirmațiunile sale cu datele istorice foarte exacte și expuse cu gust artistic și cu taciteană concisiune. Vorbind despre Maghiari, ziarul parisian s'a departat din obiceiurile sile așa de instructive. Într'adevăr, noi nu găsim în articolul său un singur dat istoric, care să confirme faptele glorioase a națiunii maghiare, sîrbărită de „Temps”. El ar pute să ne opună citațiunea anului 1848—1849. Dar' aceasta e foarte puțin într'o istorie de o mie de ani: și apoi, cine a spus ziarului „Temps”, că Maghiarii în anul 1848 au vîrsat sîngele lor pentru revendicațiunile liberale? Cine scrie astfel e contrar adevărului istoric. Maghiarii, în anul acela, au luptat în contra libertăților popoarelor celorlalte; au luptat pentru a subjugă nu numai diversele naționalități din Ungaria, dar' și Croația; au luptat cu țîta de a da un caracter maghiar unui stat compus din mai multe naționalități și spre a adăoga Croația acestui stat.

„Când Maghiarii, un popor nomad și barbar, au sosit în Panonia, acum o mie de ani, s'au pus între Slavi creînd astfel o împedecare perpetuă unității și dezvoltării lor. Dar' noi nu vom să reamintim istoria și să evocăm veacurile trecute. Ce ne spune prezentul? El ne spune că Maghiarii, abuzînd de pozițiunea creată lor după Sadova și întărită după Sedan, neg drepturile cele mai elementare naționalităților nemaghiare ale Ungariei, asupresc chiar și limba lor; persecută patrioții prin procese și închisori; îi împedecă ca să fie primiți în funcțiunile publice și îi opresc chiar și în instrucțiunea primară în limba maternă. Noi facem acum o întrebare: cum poate un ziar care apare în Franța, în această țeară, care prin revoluțiunea sa a dat Europei o nouă îndrumare, cum poate un ziar așa de important și renumit ca „Temps”, a vorbi despre Maghiari

cu expresiuni așa de entusiastice? Cum poate ziarul parisian să asimileze instituțiunile parlamentare maghiare cu cele ale Englezilor, când se știe, că în nici o țeară elecițiunile nu sînt rezultat de corupțiune și de violențe ca în Ungaria?”

„E în conformitate cu principiile revoluțiunii franceze, și cu idei parlamentare engleze, că Românii, Sîrbii, Slovaci să nu fie reprezentați în dieta din Budapesta și, dat cazul că ei să aibă un reprezentant, să nu-i fie permis de a vorbi în limba sa, e în conformitate cu acei principii și cu acele idei, că aceste popoare să nu aibă nici școale, nici funcțiuni, și că să le fie lor impusă o limbă străină, lipsită de orice literatură de valoare și de orice afinitate cu limbile culte din Europa?”

„Când Maghiarii au sosit între noi, Croația era deja un stat civilizat și creștin. Și știe „Temps” ce fac acum Maghiarii din acest stat, abuzînd de uniunea personală strînsă acum 800 de ani? Fac tot posibilul spre a-l absorbi, întrebuițînd în acest scop mijloace înspăimîntătoare pentru ori-ce cetățean, care are sentimentul libertății. Într'adevăr, nu există în Croația nici libertate de presă, nici libertate de cuvînt; sufragiul e strîmt ca în nici o țeară și elecițiunile se fac astfel, că Croații au mult de a învidia Spania și Grecia. Și pentru-ce toate acestea? Spre a desnaționaliza și subjugă un popor, care n'are altă nedreptate afară de aceea de a voi să trăiească din viața sa proprie”.

„Pensiero Slavo” regretă apoi, că „Temps” susține cu atîta căldură pe Maghiari, cari sînt principalul sprigin triplei alianțe, și conchide:

„Dacă lucrurile scrise de „Temps” le-am fi găsit într'un alt ziar de valoare și importanță mai mică, poate am fi tăcut. Dar' nu puteam să nu avisăm ziarul parisian, că el cu articolul său apologetic, cu laudele sale unui popor care este negațiunea libertății și reprezintă printre noi tot ce au de uricios Asia și Orientul, a făcut lucru contrar la tot ce Europa datorează revoluțiunii franceze; a înfrînat pe Români și Slavi și i-a păgubit înălțînd pe Maghiari, cari în politica lor înimică de ori-ce libertate și avînd acopul de a șterge chiar și existența popoarelor cu cari sînt în contact, vor pute cita de acum înainte contra noastră un ziar așa de autorabil ca „Temps”. (Mes. Național”.)

## CORESPONDENȚA

### „TRIBUNEI”.

### Din Valea-Hațegului, 3 Iulie n.

Cu inima frîntă de durere, cu groază și înfiorare prind peana în mînă spre a deplînge soarta nu numai a poporului român, ci a tuturor popoarelor ajunse prin blăstîmul lui D-zu sub stăpînitorii sistemului nefericit al acestei patrii.

Și cum se nu se înfiozeze și îngrozească ori-ce om nepreocupat și iubitor de binele omenirii în genere, și al neamului creștinesc și mai presus al neamului său, — când convias fiind, că în această patrie, doară cu desvîrșire uitată de bunul D-zu — nimic de interesul binelui omenirii în genere — nu se are în vedere de către purtătorii ideii în înțelesul lor, ci singur numai curățirea sau mai nimerit zis pustiirea altor neamuri de oameni, dacă nu pot sau acestia nu voesc să se contopească în neamul lor cu desvîrșire.

Pentru-că ce poate fi alta cauză, când aici aceasta parte a țerii este nu numai lăsată pradă sortii, ci cu premeditare se lucră la estupirea neamului creștinesc și mai ales românesc.

În multe comune din ținutul acesta domnește de mai mult timp boala afurisită de vîrsat și diferitită, — care seceră în număr considerabil victimele nevinovate — bieții copii — ieri în 2 Iulie 1896 o sîrmană țeară din Farcadia-Garnicea cu inimă slăbită de durere plîngînd se vîieta, — că de Dumnezeu fi este un copil bolnav și de alăturiieri i-s'a bolnăvit și o fetiță, — și ajutor medical nu este, — nu, căci auzi lume și te miră — în un ținut curat românesc — și cu un oraș renumit — Hațeg — medicul orașului este ales și întărit în contra recursului, și de medic cercual, și încă un semit, ear' un alt medic român nici pus în candidare, — ear' acest medic semit așa se vede face tocmai pe baza statului cum a scris „Tribuna” odată. Cică: întrebînd pe timpul lui Ludovic un rabinier din Franța pe altul din Egipt, că ce să facă că îi silese să se facă creștin, și acela le-a dat sfat, faceți-vă creștini la aparență, să ajungeți judecătorii lor, și advocații lor, să depindă dreptatea dela voi, faceți-vă creștini să ajungeți doctori și apotecari, să depindă sănătatea și viața lor dela voi.

Vîzînd acestea și altele ce se petrec pe aici, cu drept cuvînt trebuie să ne întrebăm: ore în răboiul acesta groznic de exterminarea poporului nostru din rădăcină, — purtat cu

| Agio          | Schimb. |
|---------------|---------|
| Londra 3 luni | „ cek   |
| Berlin 3 luni | „ cek   |
| Paris 3 luni  | „ cek   |
| Vienna        | „ cek   |
| Agio          | „       |

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltoș.  
 Proprietar: Pentru „Tipografia“, societate pe  
 acțiuni: V. H. Dressnandt.

## Prăvălia „Benedek”

in Cetatea-de-Baltă.

(„Băcănie” etc., casele închiriate pe 10 ani în strada principală).

Este de vândut din mână liberă, împreună cu licența de beuturi.

Doritorii de a o cumpăra au să se prezente în fața locului până la 1 August a. e. [1746] 1—3

A eșit de sub tipar:

## HOMO SUM.

ROMAN

DE

GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

## Însoțirile de credit

împreunate cu

Însoțiri de consum, de vânzare, de vilei, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

## Îndreptare practică

pentru

Înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania”.

EDITURA

„Reunirea rom. de agricultură din comitatul Sibiuului”. (280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

Tocmai a apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, soc. pe acțiuni în Sibiu:

## CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

și

## MODURILE SOLUȚIUNII SALE

în

UNGARIA

DE

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

## DENTISTUL

Iosif Chiorean din Abrud.

Am onoare a vă aduce la buna cunoștință, că în ziua de 2 Iulie st. n. am sosit în urbiul Brad și sunt încuierat în hotelul central, unde voi sta timp de 12 zile.

Pregătesc dinți artificiali unul sau toți cu apăsarea atmosferei, care vor fi cuprins în aur ori cautchuc și alte toate ce se țin de arta dentistică.

Cu deosebită stimă

Iosif Chiorean.

[1741] 1—1

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia”, societate pe acțiuni din Sibiu

## GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barclanu.

Edițiunea a cincea

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barclanu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

## O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

## Isvorul „Matilda” de Bodok

care după experiențele făcute s-au dovedit ca o apă medicinală prea eficientă și plăcută mai ales: la **conturbări de mistică, maldieile stomacului, a rinichilor, a beșiciei udului și ale organelor respiratoare** etc.

## Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid carbonic natural de un gust și efect prea plăcut și binefăcător, va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighisoara (Segesvár) și Alba-Iulia:

la domnul **J. B. Misselbacher sen.**, în Brașov deposit propriu strada Caldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-adreptul dela administrațiunea subsemnată. [1739] 1—100

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA”:

**Josef György.**

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

## Băile Herculanee (Mehadia)

(Herkulesfürdő, Ungaria).

[1534] 5—10

Stațiune de cale ferată, postă și telegraf.

Renumite terme

de pucioasă și sare cu temperatură terestică de 55° C.

Începutul sezonului la 1 Maiu.

Loc de cură climatică. — Gimnastică suedică și massagiu. — Băi electrice. — Hidroterapie. — Rendez-vous internațional. — Situațiune admirabilă în valea romantică a Cernei. — Promenade și locuri de excursiuni. — Climă favorabilă. — Situațiune scutită de vânt. — Aer ozonic și liber de praf. — Palaturi de băi, hoteluri splendide. — Salon de cură. — Luminatiune electrică. — Musică proprie. — Orpheu (Teatru Variété).

Medici români.

Consultațiuni în toate limbile europene.

Juncțiune cu trenul Expres, Orient-Expres; dela Orșova cu năile dunărene.

Bilete cu prețuri reduse.

Frecuența în anul 1895: 10.000.

# Biblioteca lui George Barițiu.

## Cele mai ieftine cărți românești!

Librăria „Tipografia”, societate pe acțiuni din Sibiu ajunse în posesiunea unei mari părți din biblioteca lăsată de neuitatul

## GEORGE BARIȚIU

se află în plăcuta poziție de a oferi publicului românesc cărți prețioase cu cel mai redus preț.

## „Istoria Transilvaniei”.

Marele op al regretatului nostru istoric:

## „PĂRȚI ALESE DIN ISTORIA TRANSILVANIEI”

pe 200 de ani din urmă (3 volume). Se poate procura cu **preț redus**. Anume:

Vol. I. broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30. Vol. II. broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Vol. III. broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80. Opul întreg broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șese fl. și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

## „Dicționarul unguresc-românesc”.

Broșurat în loc de fl. 2.50 costă acum numai fl. 1.50. Legat costă numai fl. 2.50.

## Alte cărți rari și prețioase.

Prețuri reduse:

**Dicționarul limbii române**, după însărcinarea dată de societatea academică română, elaborat ca proiect de A. T. Laurian și I. C. Massimu. Colaboratori Iosif Hodoș și George Barițiu. — București 1876, opul complet numai 4 fl.

**Glossariu**, care cuprinde vorbele din limba română străine prin originea sau forma lor, precum și cele de origine înduioasă. Elaborat de A. T. Laurian și I. C. Massimu. București 1871, 584 pagini numai 50 cr.

**Opurile lui Calu Corneliu Tacit**, traduse de Gavril I. Munteanu, director și profesor, date în tipar sub auspiciile societății academice după încetarea din viață a traducătorului (Biografia traducătorului anexată). Sibiu 1871 1 fl.

**Darea de seamă asupra procesului politic de presă** al dlui George Barițiu, redact. „Observatorului”, în cestiunea colectelor pentru soldații români răniți. (Pertractarea finală din 30 Aprilie n. 1879). În loc de 25 cr. acum numai 10 cr.

**Othello**, novelă de Wilh. Hauf, traducere. 81 pagini numai 10 cr.

**Responsabilitatea ministerială**. Discursul de reîntrare al procurorului general și răspunsul prim-președintelui înaltei curți de cassatiune și de justiție la 16 August 1866 cu un apendice. București 1866, 57 pagini numai 10 cr.

**Aotele conferenței electorale** a reprezentanților alegătorilor români din Ungaria și Transilvania, ținută în Sibiu la 1, 2 și 3 Iunie 1884. — Sibiu, 1884 84 pag. numai 20 cr.

**Tesaur de Monumente istorice**, atât din vechiu tipărite cât și manuscrite, cea mai mare parte străine, adunate, publicate cu prefațe și note ilustrate de A. Papin Ilarianu. (Tomul II. și III.) București 1864 à 1 fl. 50 cr.

**Două raporturi** de-ale acelor prefecti de legiuni românești, cari în anul 1848/9 au susținut luptele cu insurgenții unguri până la reîntrarea trupelor imperiale în Transilvania. — Sibiu 1884. 80 pagini numai 15 cr.

**Istoria română** pentru școalele primare de ambe sexe, de Gr. G. Tocilescu (carte aprobată și în special recomandată de onor. minister al cultelor și instruct. publice). București 1887. — 300 pagini numai 40 cr.

**Criticele „istorice”** ale lui Iosif Sterca de Kerpenyes scărmanate — informațiune tipărită ca manuscris de George Barițiu. Sibiu 1892. 22 pagini 5 cr.

**Două drame familiare**, lectură pentru tinerimea de sexul femeiesc. Sibiu 1891. 44 pag. numai 20 cr.